

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 10C/11/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7718200707
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenko Švárný
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2022:7718200707.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, sudca JUDr. Zdenko Švárný v právnej veci žalobcu: Železnice Slovenskej republiky, Bratislava, IČO: 31 364 501, zapísané v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, odd.: PO, vl.č.: 312/B, Klemensova 8, 813 61 Bratislava proti žalovaným: 1.) Slovenská kancelária poisťovateľov, IČO: 36 062 235, A. B. XXX/XX, XXX XX C., 2.) AVUS International, spol. s r.o., IČO: 35 863 137, Mliekarenská 13, 821 09 Bratislava, obidvaja zastúpení Advokátskou kanceláriou Udvaros & Partners, Cukrová 14, 813 39 Bratislava, 3) C. D., nar.: 12.03.1971, E., F. XX, G. H., zastúpeného Advokátskou kanceláriou Encinger s.r.o., Trajánova 7, 851 01 Bratislava, 4.) ŚWIERKOT SPÓLKA Z OGRANICZONA ODPOWIEDZIALNOŚCIA Ul. Powstancow Slaskich 113, 432 45 Studzionka, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Matúš Meheš s.r.o., Nevädzova 6C, 821 01 Bratislava, IČO: 36 855 430, 5.) Košický samosprávny kraj, IČO: 35 541 016, Nám. Maratónu mieru 1, 042 66 Košice 1, 6.) Správa ciest Košického samosprávneho kraja, IČO: 35 555 777, Nám. Maratónu mieru 1, 042 66 Košice 1, o zaplatenie 37.370,89 € s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. P r i z n á v a žalovaným v 1. až 6. rade náhradu trovu konania voči žalobcovi, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci vyšším súdnym úradníkom.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou došlou tunajšiemu súdu dňa 5.2.2018 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaných v 1. až v 6. rade spoločne a nerozdielne uhradiť škodu v sume 37.370,89 € a to na tom základe, že dňa 3.11.2015 došlo na chránenom železničnom priecestí č. SP1345 na štátnej ceste III/3732 v smere od Michaloviec na obec Suché k nehodovej udalosti a to tak, že žalovaný v 3. rade viedol nákladné motorové vozidlo kamión značky DAF XF eč.v.: SPS 200442 s pripojeným návesom značky Faymonville F-S42-1ACA e.čv. SPS CY 16 s naloženým kombajnom značky CLAAS, pričom sa pri prechádzaní priecestia na vyvýšenom mieste zasekol náves tak, že sa nevedel pohnúť a zrazil sa s prichádzajúcim medzinárodným rýchlikom Šírava R442. Nehodu šetrilo Okresné riaditeľstvo PZ Michalovce pre podozrenie zo spáchania prečinu všeobecného ohrozenia, kde polícia uznesením zo dňa 28.9.2017 konanie zastavila, lebo došla k záveru, že skutok nie je trestným činom. Nehodu šetrili príslušné orgány žalobcu, ktoré sa nezaoberali trestnou zodpovednosťou a tieto došli k záveru, že nehodu zavinil žalovaný v 3. rade pán. I. J. D., nar. XX.X.XXXX a to tým, že sa dostatočne nepresvedčil, či môže bezpečne prejsť cez železničné priecestie a neodstránil vozidlo zo železničnej trate čím porušil § 27 ods. 1 a 4 zák. č. 8/2009 Z.z. a žalovaný v 4. rade dopravca firma Swierkot sp. Z.O.O. pre CV (cestné vozidlo) nestanovila trasu, ktorú by prehliadla a oboznámila sa s ňou tak, aby zistila nebezpečné miesta, ani nepožiadala o vydanie zvláštneho povolenia na zvláštne užívanie ciest vzhľadom na rozmery NS a nezaistila doprevádzanie, sprievodným vozidlom o čom, vydali ŽSR správu o uzatvorení vážnej nehody dňa 20.1.2016. Nehodu šetrilo aj Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR, ktoré vo

svojich záveroch došlo k obdobným zisteniam ako orgány ŽSR. Príčinou vážnej nehody bolo uviaznutie CV na priecestí a jeho neodstránenie zo železničnej trate po uviaznutí, pričom títo vydali záverečnú správu z vyšetrovania dňa 29.1.2016. Na základe konečného vyčíslenia pri nehodovej udalosti došlo k poškodeniu železničnej infraštruktúry ŽSR v celkovej sume 37.370,89 €. Z toho dôvodu žiadali, aby súd zaviazal žalovaných v 1. - 6. rade uhradiť uvedenú sumu, pričom žalovaných v 5.a v 6. rade žaloval na tom základe, že sa stav ciest tejto triedy t.j. druhej a tretej triedy v okrese Michalovce zodpovedá VÚC, v konkrétnom prípade žalovaný v 5. rade Košický samosprávny kraj, resp. žalovaný v 6. rade Správu ciest Košického samosprávneho kraja.

2. Žalovaní so žalobou nesúhlasili, žiadali v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú, pričom poukazovali jednak na nedostatok pasívnej legitímácie a to žalovaný v 2. rade, v 4., v 5. ako aj v 6. rade vzniesli námietky premlčania.

3. Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

4. Žalovaný v 1. rade vo svojom vyjadrení zo dňa 11.2.2019 uviedol, že so žalobou nesúhlasí a žiadajú ju v celom rozsahu zamietnuť. Poukázal na to, že žalobca v žalobe jasne a jednoznačne neurčuje, ktorého žalovaného z akého dôvodu žaluje. Čo sa v žalobe uvádza, sú odkazy na výsledky vlastného šetrenia žalobcu v predmetnej veci (uvedené v bode III. žaloby – „Správa o uzatvorení vážnej nehody“), na základe ktorých má byť daná zodpovednosť žalovaných v 3. a 4. rade, čo malo potvrdiť aj šetrenie Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky (uvedené v bode IV. žaloby). Poukázal na to, že nehoda sa stala 3.11.2015, že žalobca žalobu podal dňa 7.2.2018 a z dokumentácie pripojenej k žalobe je zrejmé, že žalobca najneskôr dňom 29.1.2016 mal k dispozícii všetky informácie potrebné k tomu, aby svoje nároky mohol riadne uplatniť. Keďže žaloba bola podaná až po tomto termíne, z procesnej opatrnosti vzniesli námietku premlčania nároku žalobcu v celom rozsahu. Z toho dôvodu žiada žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania v plnej výške.

5. Z vyjadrenia žalovaného v 2. rade zo dňa 22.1.2019 súd zistil, že tento upozornil na tú skutočnosť, že žalobca právne postavenie žalovaného v 2. rade, v predmetnom spore nijakým spôsobom neobjasnil, dokonca v bode IX. žaloby doslova uvádza: „z opatrnosti žalujeme aj tento subjekt“, a to bez uvedenia akejkoľvek skutkovej alebo právnej okolnosti, ktorá by takýto záver odôvodňovala. Fakt, na ktorý žalobca poukazuje, že podľa ich listu boli poverení Slovenskou kanceláriou poisťovateľov došetrením a usporiadaním škodovej okolnosti, sám o sebe nie je akceptovateľným a odvodnením právneho postavenia sporovej strany, nie vo vlastnom mene a nie na vlastný účet, ale z poverenia iného subjektu a preto už aj z tohto dôvodu ich pasívna legitímácia nie je daná a týmto vzniesli námietku nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného v 2. rade. Žalobca v podstate v celej žalobe jasne nedefinuje, ktorého žalovaného z akého dôvodu žaluje. Čo sa v žalobe uvádza, sú odkazy na výsledky vlastného šetrenia žalobcu v predmetnej veci, na základe ktorých má byť daná zodpovednosť žalovaných v 3. a v 4. rade, čo malo potvrdiť aj šetrenie Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR. Poukázal na to, že špecifikácia žalovaného nároku po vecnej stránke absentuje úplne. V bode VIII. iba v jedinej vete sa uvádza, že ide celkovo o 37.370,89 € a ako dôkaz je pripojený výpis z účtovného systému SAP – z hľadiska posúdenia výšky uplatneného nároku ide o nepoužiteľný dôkaz a tento ako tak aj namietali. Žalobca nijakým spôsobom nevysvetlil, čo jednotlivé položky predloženej tabuľky znamenajú a preto pri súčasnom stave konania nie je možné k tomu zaujať žiadne stanovisko. Rovnako poukázal na to, že otázka solidarity na strane žalovaných nie je žiadnym spôsobom odôvodnená. Za tohto stavu tejto žalobe nie je možné vyhovieť a z tých dôvodov žiadali žalobu zamietnuť a zaviesť ich k plnej náhrade trov konania.

6. Z vyjadrenia žalovaného v 3. rade zo dňa 10.1.2019 (č.l. 121 a nasl.) súd zistil, že podľa jeho názoru žaloba žalobcu voči žalovanému 3. rade je neopodstatnená a absolútne nedôvodná. Žaloba žalobcu je zároveň vo viacerých svojich bodoch vnútorne rozporná. Žalovaný v 3. rade v celom rozsahu popiera nárok žalobcu. Žalovaný v 3. rade z ohľadom na správu a záverečnú správu zdôrazňuje, že v súvislosti s nehodou nebol nikdy zo strany príslušných orgánov sankcionovaný za porušenie dopravných predpisov ako aj zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zároveň ani žiadne porušenie v tomto ohľade nebolo zo strany príslušných orgánov konštatované. Žalovaný v 3. rade poukazuje na skutočnosť, že žaloba žalobcu je voči žalovanému v 3. rade nedôvodná aj, z toho dôvodu, že zodpovednosť za škodu zo strany žalobcu v 3. rade je zákonom výslovne vylúčená, a to konkrétne podľa § 420 ods. 2 v spojení s § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Poukázal na to, že žalobca v samotnej žalobe nijak nešpecifikuje, akú náhradu škody si vlastne uplatňuje v tomto konaní. Ďalej žalovaný v 3. rade vzniesol námietku premlčania s poukazom na tú skutočnosť, že ku škode na strane žalobou došlo dňa 3.11.2015, t. j. v deň nehody. Podľa tvrdení žalobcu uvedených v žalobe, už v tento deň 3.11.2015 žalobca musel vedieť, kto je zodpovedný za vznik škody. Žalobca doručil žalobu na súd prvej inštancie dňa 07.02.2018, t. j. po viac ako dvoch rokoch od vzniku jeho údajného nároku na náhradu škody, ktorej zaplattenia sa domáha v tomto konaní. S poukazom na uvedené preto žalovaný v 3. rade vzniesol námietku premlčania voči nároku žalobcu na zaplattenie náhrady škody, ktorej zaplattenia sa domáha v tomto konaní, rovnako námietku nedostatku pasívnej legitímácie na svojej strane a poprel skutkové tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe. Z toho dôvodu žiadal žalobu voči nemu zamietnuť a priznať plnú náhradu trov konania.

7. Z vyjadrenia žalovaného v 4. rade zo dňa 9.1.2019 (č.l. 86 a nasl.) súd zistil, že žalovaný v 4. rade vzniesol námietku premlčania voči nároku žalobcu na náhradu škody, ktorej zaplattenia sa domáha v tomto súdnom konaní, pretože k vzniku údajnej škody malo dôjsť 3.11.2015, t.j. v deň, kedy došlo k nehode a žalobca podal na tunajší súd žalobu až dňa 7.2.2018. Žalovaný v 4. rade má za to, že žaloba voči nemu je v celom rozsahu nedôvodná. Považuje ju za zmatečnú a popiera v celom rozsahu nárok žalobcu. Vzhľadom k tomu vzniesol námietku premlčania, námietku nedostatku pasívnej legitímácie na svojej strane a zároveň poprel všetky skutkové tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe a žiadal žalobu voči nemu zamietnuť ako nedôvodnú a priznať náhradu trov konania.

8. Z vyjadrenia žalovaného v 5. rade zo dňa 10.1.2019 (č.l. 150-151) súd zistil, že navrhuje žalobu voči nemu zamietnuť z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného. Nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. Uviedli, že Samosprávny kraj je podľa ust. §-u 3d ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov vlastníkom ciest III. triedy vrátane ich prejazdnych úsekov cez obce, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Na tomto mieste uviedol, že ust. §-u 8 ods. 6 vyhlášky č. 35/1984 Zb. zo dňa 27. marca 1984, ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách demonštratívne vymenúva, čo nie je súčasťou ciest, a teda ani súčasťou ciest III. triedy. Patria sem úrovňové priecestia železníc so závorami vo vzdialenosti medzi závorami, zariadenia na zabezpečenie priecestí železníc, koľajové pásy železničnej dopravy v úrovni vozovky vo vzdialenosti 0,5 m od vonkajšej hrany koľajnice, zvlášť telesá železníc. S poukazom na ust. §-u 19 ods. 3, 4 cit. vyhlášky, zodpovednosť za plynulý prechod vozidiel cez železničné priecestia a príľahlé úseky pozemných komunikácií znáša teda dráhový podnik, ktorý je zodpovedný za takú úpravu priecestia a príľahlých úsekov pozemnej komunikácie, aby požiadavka plynulého prechodu cestných vozidiel bola naplnená. Nemôže teda obstať argument žalobcu, že vlastníkom cesty zodpovedá za jej stav na úseku, na ktorom došlo k dopravnej nehode, keďže k nehode došlo na železničnom priecestí a príľahlom úseku, za ktorý z pohľadu úpravy (nie údržby) zodpovedá dráhový podnik. Keďže žalovaný v 5. rade neporušil žiadnu zákonom stanovenú povinnosť, nie sú naplnené predpoklady vzniku jeho zodpovednosti za škodu. V zmysle vyššie uvedeného žiadali žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

9. Z vyjadrenia žalovaného v 6. rade zo dňa 3.1.2019 súd zistil, že žiadajú žalobu voči nemu z nedostatku jeho pasívnej legitímácie v celom rozsahu zamietnuť. V podstate sa vyjadril obdobne ako žalovaný v 5. rade a z toho dôvodu žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

10. Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 13.6.2019 k vznesenej námietke premlčania uviedol, že o tom kto za škodu zodpovedá sa žalobca dozvedel až z právoplatného uznesenia OR PZ v Michalovciach dňa 31.7.2017, pričom o výške škody sa žalobca dozvedel až 13.6.2016, kedy došlo k stanovení konečnej výšky škody, nakoľko ešte dňa 22.4.2016 prebiehali práce na odstránení následkov nehodovej udalosti. Nesúhlasili s tvrdením, že žalobca najneskôr dňom 29.1.2016 mal k dispozícii všetky informácie potrebné k uplatneniu si svojich nárokov, nakoľko v tom čase boli známe iba výsledky šetrenia zo strany žalobcu, nebolo ukončenie šetrenie zo strany polície, kde bol znalecký posudok, tiež nebola daná konečná výška škody, nakoľko práce na odstránenie následku nehodovej udalosti boli vykonávané do 22.4.2016.

11. V priebehu konania zomrel žalovaný v 3. rade a na základe dedičského konania súd uznesením zo dňa 15.2.2022 sp.zn. 10C/11/2018 rozhodol, že pokračuje v konaní s dedičom po nebohom žalovanom v 3. rade I. J. D. a to manželkou nebohého C. D., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom F. XX, XX-XXX E., G. H..

12. Na pojednávaní konanom dňa 2.5.2022 zástupkyňa žalobcu zotrvala v celom rozsahu na podanom návrhu.

13. Po prednesenom právnom názore pojednávajúceho sudcu o tom, že považuje tento nárok žalobcu za premlčaný uviedla, že k tomuto sa už vyjadrovali vos vojom podaní zo dňa 13.6.2019 a zároveň uviedla, že majú za to, že v súvislosti s premlčaním nebolo dôležité skúmať nielen to, kedy sa dozvedeli o tom, kto za škodu zodpovedá, ale aj v akej výške a v súvislosti s tým v akej výške tá škoda vznikla.

14. Žalovaný v 1. - 6. rade v podstate zotrvali na svojich stanoviskách a všetci vzniesli námietku premlčania. Stotožnili sa s právnym názorom pojednávajúceho sudcu, že majú za to, že nárok žalobcu je v celom rozsahu premlčaný.

15. Právny zástupca žalovaného v 3. rade poukázal tiež na to, že aj napriek tomu žalobca nepreukázal nárok na náhradu škody, jej výšku, jej opodstatnenosť, hodnotu poškodených vecí, doklad o zaplatení škody. Čiže neboli naplnené elementárne predpoklady na úspešnosť žaloby žalobcu. Poukázal tiež na to, že žalobca zobral svoj návrh v časti späť, pričom vôbec nešpecifikoval, v ktorej časti berie návrh späť. Síce špecifikoval výšku, ale nešpecifikoval jednotlivé časti. Poukázal na to, že vzhľadom na poisťné plnenie žalobca v zásade už ani je aktívne legitimovaný, nakoľko mu plnila poisťovňa a jediný, kto by mohol byť aktívne legitimovaný v tomto spore je poisťovňa z titulu regresného nároku.

16. Zástupca žalovaného v 4. rade uviedol, že takisto sa pridrižiava svojich vyjadrení a navrhuje žalobu v celom rozsahu zamietnuť s tým, že považujú nárok žalobcu za premlčaný. Podľa jeho názoru žalobca v žalobe neunesol dôkazné bremeno, nakoľko pri tomto type sporu treba brať osobitný zreteľ na to, že náhrada škody musí byť presne špecifikovaná, za ktoré položky si žalobca uplatňuje nárok. Vzhľadom na uvedené žiadal žalobcu voči nemu zamietnuť a priznať trovy konania. Zástupkyne žalovaných v 5. – 6. rade zhodne uviedli, že vzhľadom na prednesy ostatných účastníkov, rovnako vznášajú námietku premlčania a trvajú na svojich doterajších vyjadreniach, čo sa týka ich pasívnej legitimácie.

17. So správy Železnice SR Bratislava, generálne riaditeľstvo, odbor bezpečnosti a inšpekcie zo dňa 20.1.2016 č. 22426/2015/ÚS ŽSR-SBI KE/8502 (č.l. 12 a nasl.) súd zistil, že došli k záveru, že nehodou zavinil Kazimierz Aleksy Ziebura, užívateľ priecestia, vodič CV – narodený XX.X.XXXX, bytom E., F. XX, občan Poľskej republiky tým, že sa dostatočne nepresvedčil, či môže bezpečne prejsť cez železničné priecestie a neodstránil vozidlo zo železničnej trate, čím porušil zákon č. 8/2009 Z.z. § 27 ods. 1 a 4 a dopravca – žalovaný v 4. rade firma Swierkot sp., Z.O.O., ul. G. E. XXX, E., Poľsko pre NS nestanovila trasu, ktorú by prehliadla, aby zistila nebezpečné miesta a nepožiadala o vydanie povolenia na zvláštne užívanie ciest – nadmernú alebo nadrozmernú prepravu, vzhľadom na rozmery NS.

18. Zo záverečnej správy z vyšetovania Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR zo dňa 29.1.2016 č. 07819/2016/C360-SŽDD/03450, stupeň dôvernosti: CH (č.l. 24 a nasl.) súd zistil, že príčinou vážnej nehody bolo zavinenie CV na priecestí a jeho neodstránenie zo železničnej trate po jeho uviaznutí, pričom nehodu zavinil užívateľ priecestia, vodič CV tým, že sa dostatočne nepresvedčil, či môže bezpečne prejsť cez železničné priecestie a neodstránil vozidlo zo železničnej trate.

19. Predmetom konania je uplatňovaná náhrada škody žalobcom voči žalovaným z titulu náhrady škody po dopravnej nehode na chránenom železničnom priecestí č. SP1345 na štátnej ceste č. III/3732 v smere od Michaloviec na obec E.. V priebehu konania vzniesli žalovaní námietku premlčania voči uplatňovanému nároku. Vzhľadom na podanú námietku premlčania, súd sa zaoberal touto skutočnosťou a dospel k záveru, že nárok žalobcu je premlčaný.

20. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

21. Ustanovenie citovaného §-u je osobitným ustanovením vo vzťahu k všeobecnej úprave dĺžky premlčacej doby, ak podmienkami jej plynutia v zmysle ustáleného §-u 101 OZ. Zákon tu navyše rozlišuje medzi dvoma druhmi premlčacích dôb, ktoré sa navzájom prelínajú. Je tu tzv. subjektívna premlčacia doba (§ 106 ods. 1 OZ) a tzv. objektívna premlčacia doba (§ 106 ods. 2 OZ). Táto premlčacia doba sa uplatňuje vo vzťahu k ustanoveniu §-u 420 a nasl. OZ, ale aj vo vzťahu k ostatným ustanoveniam Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú zodpovednosť za škodu v rámci špecifických právnych vzťahov.

22. Súd mal v konaní za preukázané, že žalobca mal vedomosť o tom, kto za škodu zodpovedá, že ku škode došlo dňa 3.11.2015. Rovnako, že kto zodpovedá za škodu súd mal za preukázané zo šetrenia jednak príslušných orgánov žalobcu t.j. Železnice SR a takisto Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR, ktoré vo svojich správach konštatovali, že za vznik škody je jednoznačne zodpovedný žalovaný v 3. a 4. rade. O tejto skutočnosti boli im dané správy 20.1.2016 a 29.1.2016, teda už v tom čase žalobca mal vedomosť, kto je zodpovedný za vzniknutú škodu, pretože žaloba bola podaná až dňa 7.2.2018, teda po dvojročnej premlčacej lehote. Preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

23. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. §-u 255 ods. 1 CSP a to tak, že ich náhradu priznal úspešným žalovaným v 1. – 6. rade.

24. O trovách bude rozhodnuté podľa §-u 262 ods. 1, 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia vyšším súdnym úradníkom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinnosť uložená v tomto rozhodnutí nebude splnená, môže sa oprávnená osoba svojho nároku domáhať návrhom na vykonanie exekúcie.